

Voorjaar en zomer in de Oostermeent

Sytze Poelstra

Kemphaan, vrouw

Jaap Bikker

Hiermee is natuurlijk niet het roemruchte Huizer winkelcentrum bedoeld, maar de polder op Blaricums grondgebied, begrensd door het Eemmeer en de A-27 en een beetje 'in de schaduw' van het in-tussen landelijk om zijn weidevogels bekend staande Eempoldergebied, dat in de provincie Utrecht ligt. Terugkijkend op de afgelopen voorjaars- en zomerperiode is het wel duidelijk dat ook de Oostermeent onze vogelaars veel te bieden heeft.

Meerdere lentebodes

Begin april - grutto, tureluur en boerenwaluw zijn dan al gearriveerd - komen bruine kiekendief en oeverwaluw in het gebied aan en zingen rietzanger en blauwborst in de rietkraag langs het nabij gelegen Eemmeer. Het plasdrasgebied in het weiland trekt ganzen en eenden aan, zoals brandgans en grauwe gans, bergeend, slobbeend, krakeend en wintertaling. Een viertal zwartkopmeeuwen foerageert tussen de kok-

meeuwen en medio april is dit aantal opgelopen tot niet minder dan acht en dit achttal zal de komende weken hier meermalen in beeld komen. Het zijn magische vogels met hun diepzwarte koppen en smetteloos verenkleed! Een volgende waarneming in deze periode betreft drie groenpootruiters, die in de plas voedsel komen zoeken.

Geen alledaagse verschijning

De laatste week van april worden vier bonte strandlopers en enkele kluten in het plasdrasgebied gesignaleerd en scheren de eerste gierzwaluwen boven de weilanden. Begin mei vertonen kemphaan en zomertaling zich in het gebied, wordt van tijd tot tijd een enkele visdief gesignaleerd en worden ook de eerste gruttokuikens waargenomen! Medio mei is daar een groepje bontbekplevieren bezig met voedsel zoeken, is het aantal kluten opgelopen tot een tiental en is er een nieuwsgierige zilverplevier gearriveerd, een bijzondere verschijning in dit gebied!

Van tijd tot tijd worden er overvliegende lepelaars waargenomen of komt

er een grote zilverreiger een kijkje nemen en in de laatste dagen van mei vliegt er al roepend en duikend een zwarte stern boven de plas, tegenwoordig geen alledaagse verschijning.

Een zeearend boven de polder

Begin juni, een jagende kiekendiefman zweeft over het plasdrasgebied, hevig aangevallen door kieviten en tureluurs, maar mijn aandacht wordt getrokken door een kreet van een vogel op een wat grotere hoogte; een buizerd is daar aan het bakkeleien met een enorme roofvogel met forse kop, rechthoekige, sterk gevingerde vleugels en een korte staart : een zeearend, op zijn gemak over het gebied cirkelend en weinig onder de indruk van de plaagstootjes van zijn veel kleinere opponent. Het valt me op, dat de vogels op de grond, eerst hevig geagiteerd door de jagende kiekendief, totaal niet op de arend reageren; kennelijk vinden ze dat ze van die grote roofvogel, vliegend op die hoogte weinig te duchten hebben. Voor mij komt met deze waarneming op 3 juni wel een lang gekoesterde vogelwens uit!

Witgatje

Hugo Weenen

Witgatjes!

Begin augustus verandert het natte gebied echter ingrijpend; het valt steeds meer droog, van de modderige bodem wordt een toenemend deel zichtbaar en het aantal kemmaantjes loopt terug tot ongeveer negentig ; een groenpootruiter roept vanuit de verte en aan de oever van het Eemmeer is een viertal raven bezig om een solitaire gans te sarren met schijnaanvallen.

Medio augustus scharrelen toch nog twee dozijn kemmaantjes in één van de schaarse overgebleven plasjes in het plasdrasgebied, twee witgatjes vliegen roepend op, een bruine kiekvrouw komt nog even kijken of er iets te halen valt en een negental smetteloos witte lepelaars cirkelen over, wat tegen de blauwe lucht een fantastisch schouwspel oplevert.

Tropisch warm na zomeren

Even na half augustus is het gebied echter vrijwel 'ontvogeld', alleen een eenzame witte kwikstaart banjert nog door riet en biezten, terwijl zijn gele naamgenoten zich in kleine groepjes in de omringende weilanden klaar maken voor vertrek naar hun wintergebieden.

Eind augustus begint de verdroogde modderbodem behoorlijk te vergroenen en in de eerste dagen van september constateer ik dat de opgeschoten vegetatie is verwijderd en resteert slechts iets dat op een slecht onderhouden weiland lijkt, opschietend gras met stukken kale modderbodem daartussen.

De pompinstallatie met de zonnepanelen is nog ter plaatse, wellicht een belofte voor een prachtig nieuw seizoen in het volgend jaar? En kijk: een witgatje vliegt roepend over!

En zo loopt na het voorjaar nu ook de zomer op zijn eind, een zomer die, aanvankelijk regenachtig en weinig belovend, in de eerste helft van september nog even een ongekend tropisch visitekaartje afgeeft! En als ik dan zo op het bovenstaande terugkijk, kom ik tot maar één conclusie: het waren Twee Fantastische Seizoenen !